

Revista Română de **CONTABILITATE ȘI MONOGRAFII CONTABILE**[®]

Consiliul științific: consultant fiscal Adrian Bența, expert contabil Anca Ivanov, expert contabil Otilia-Mihaela Roman, consultant fiscal Ionuț Jinga, expert contabil Marilena Gughea, expert contabil Irina Coma, consultant fiscal Mariana Toma, consultant fiscal Domnica Vasiliu, expert contabil Violeta Spiridon, economist Olga Crevelescu, consultant fiscal Dani Cucu

CUPRINS – AUGUST 2019

✓ SPECIALISTUL COMENTEAZĂ

- **Valorificarea bunurilor sechestrate de inspectorii ANAF** 3
consultant fiscal Ionuț JINGA

✓ MONOGRAFII CONTABILE

- **Lucrări de instalații electrice și sanitare pentru construcții**..... 14
expert contabil Olga CREVELESCU

✓ CAZURI PRACTICE

- **Monografie contabilă operațiuni triunghiulare** 21
- **Monografie contabilă prestări servicii. Compensări facturi de comision** 23
- **Stocuri în consignatie. Furnizor din Letonia** 24
- **Înregistrare cheltuieli fără documentație. Investiții** 26
- **Erori contabile. Împrumuturi către acționari** 27
- **Contract de comision. Implicații fiscale** 29
- **Active cu ciclu lung de fabricație. Aplicarea excepției din Codul fiscal** 30
- **Asociere în participațiune. Administrator asociat. Drepturi și obligații** 31
- **Obligații fiscale de plată și declarare privind veniturile din arendă** 34
- **Monografie contabilă asigurare voluntară de sănătate** 36
- **Deschidere centru de predare limbi străine de către un PFA. Declarare punct de lucru** 38
- **Transport internațional de călători. Implicații fiscale** 39

Așteptăm sugestiile dvs. pe adresa revistadecontabilitate@rs.ro

Publicație lunară editată de:

RENTROP & STRATON – www.rs.ro

ISSN: 2457-9688

Preț abonament pentru 12 ediții: 696,15 lei

e-mail: comenzi@rs.ro; www.revistadecontabilitate.contabilul.ro.

Director Divizie Editorială: David Trușcă

Redactor-șef: Georgiana Stoica

Tehnoredactare: Dana Segărceanu

Corectură: Elvira Panaitescu

RENTROP & STRATON
Informații Specializate

este recunoscută CNCIS conform deciziei nr. 284/11.09.2007

Bdul Națiunile Unite nr. 4, Gemenii Center, sector 5, București

Tel./Fax: 021.317.25.87

Senior Editor: George Straton

Director General: Octavian Breban

Director Economic: Mariana Nețoiu

Director Creație-Producție: Cristina Straton

Director Financiar: Antoaneta Paraschiv

Valorificarea bunurilor sechestrate de inspectorii ANAF

consultant fiscal
Ionuț JINGA

SPECIALISTUL
COMENTEAZĂ

Atunci când o persoană fizică sau juridică nu reușește să-și îndeplinească obligațiile fiscale către bugetul de stat, rezultate din depunerea declarațiilor fiscale sau din deciziile de impunere întocmite de inspectorii ANAF ca urmare a controalelor fiscale efectuate, statul intervine pentru a-și recupera creanțele, utilizând diverse procedee de executare silită.

Instrumentele la care apelează executorii fiscali constau în somații, popriri asupra disponibilităților bănești din conturile bancare, popriri pe veniturile datorate debitorului de către terțe persoane, precum și sechestre aplicate asupra bunurilor mobile sau imobile ale contribuabilului care înregistrează debite restante.

Somația – începutul acțiunii de executare silită

Primul act de executare silită, obligatoriu de emis și de comunicat contribuabilului pentru a se putea recurge și la celelalte metode coercitive de plată este somația.

Somația este emisă în baza unui titlu executoriu, cuprinzând obligațiile fiscale către bugetul de stat ajunse la scadență și neachitate.

Titlul de creanță (declarația fiscală depusă de contribuabil sau decizia de impunere emisă de organul fiscal) devine titlu executoriu la data la care se împlinește scadența sau termenul de plată prevăzut de lege.

În titlul executoriu emis de organul de executare silită se înscriu creanțele fiscale, principale și accesorii, neachitate la scadență, stabilite și individualizate în titluri de creanță fiscală întocmite și comunicate în condițiile legii, precum și creanțele bugetare individualizate în alte înscrisuri care, potrivit legii, constituie titluri executorii.

Executarea silită începe prin comunicarea somației. Dacă în termen de 15 zile de la comunicarea somației nu se stinge debitul, se continuă măsurile de executare silită. Somația este însoțită de un exemplar al titlului executoriu emis de organul de executare silită.

STUDIU DE CAZ:

Societatea comercială Datornicul S.R.L., având ca obiect de activitate reparații autovehicule, înregistrează la data de 30 iunie 2019 următoarele obligații fiscale către bugetul de stat:

Contribuție de asigurări sociale de sănătate asigurați = 3.000 lei
TVA = 7.000 lei

Obligațiile provin din declarațiile fiscale depuse de societate pentru luna mai 2019 (având scadența de plată la data de 25 iunie 2019).

Precizăm că societatea comercială figurează în bilanța de verificare la 30.06.2019, cu active imobilizate în sumă de 50.000 lei, din care:

- elevator auto, valoare de intrare = 25.000 lei
- scule și dispozitive speciale = 10.000 lei
- autoturism Mercedes, an fabricație 2007, în valoare de 15.000 lei

Având în vedere că societatea comercială nu a achitat la scadență (25.06.2019) datoriile către bugetul de stat, organul fiscal competent teritorial va demara procedura de executare silită împotriva debitoarei S.C. Datornicul S.R.L, prin întocmirea somației de plată – primul document de executare silită.

Dosar de executare nr. 1/05.07.2019

SOMAȚIE

În baza prevederilor art. 230 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, vă înștiințăm că figurați în evidența fiscală cu următoarele sume de plată, pentru care s-a început executarea silită în temeiul titlului executoriu emis/titlurilor executorii emise de A.J.F.P.anexat/anexate.

Denumirea obligației fiscale/bugetare	Categorie suma de plată	Titlul executoriunar/ nr./dată	Suma datorată (lei)	Contul în care urmează a se vira suma
CASS asigurați	Debit	1/05.07.2019	3.000	RO25TREZ0465503XXXXXXXXXX
TVA	Debit	1/05.07.2019	7.000	RO75TREZ04620A100101XTVA
TOTAL			10.000	

Dacă în termen de 15 zile de la primirea prezentei somații nu veți achita sumele menționate pentru care termenul legal de plată a expirat sau nu veți face dovada stingerii acestora, în baza prevederilor art. 230 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se va proceda la continuarea măsurilor de executare silită.

Toate cheltuielile ocazionate de stingerea sumelor menționate mai sus, exclusiv cele generate de comunicarea acestei somații prin poștă, vor fi suportate de dvs.

Împotriva prezentului înscris se poate introduce contestație la instanța judecătorească competentă, în termen de 15 zile de la comunicare sau luarea la cunoștință, în conformitate cu prevederile art. 260 și 261 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit dispozițiilor art. 9 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, când urmează să se ia măsuri de executare silită, audierea contribuabilului nu este obligatorie.

Conducătorul organului de executare,

Executorii fiscali

Executarea silită se efectuează de organul de executare silită competent prin intermediul executorilor fiscali, care trebuie să dețină o legitimație de serviciu și o delegație emisă de organul de executare silită pe care trebuie să le prezinte în exercitarea activității.

În scopul efectuării executării silite, executorii fiscali pot:

- a) să intre în orice incintă de afaceri a debitorului, persoană juridică, sau în alte incinte unde acesta își păstrează bunurile, în scopul identificării bunurilor sau valorilor care pot fi executate silit, precum și să analizeze evidența contabilă a debitorului în scopul identificării terților care datorează sau dețin în păstrare venituri ori bunuri ale debitorului;

Lucrări de instalații electrice și sanitare pentru construcții

expert contabil
Olga CREVELESCU

MONOGRAFIE
CONTABILĂ

Societatea Top Instal SRL, plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, efectuează lucrări de instalații electrice și sanitare pentru construcții.

După acceptarea ofertei de către beneficiar, se încheie contractul.

Beneficiarul achită un avans la începerea lucrărilor, iar diferența la recepția finală a lucrărilor sau după fiecare etapă, în funcție de dimensiunea lucrărilor efectuate.

În funcție de necesarul stabilit, se achiziționează o parte din materialele necesare realizării obiectivului, materiale ce sunt livrate direct la sediul/domiciliul beneficiarului.

Pe măsura avansării lucrărilor, se mai achiziționează diverse materiale și diferite scule încadrate ca obiecte de inventar.

Pentru evidența stocurilor, societatea a optat pentru metoda inventarului permanent.

Serviciile sunt prestate cu ajutorul salariaților proprii. În unele situații apelează și la alte societăți pentru anumite servicii auxiliare.

Societatea deține și utilizează în activitatea sa și scule încadrate ca mijloace fixe, dar și utilaje închiriate.

Stabilim care este monografia contabilă pentru o astfel de activitate.

Potrivit reglementărilor contabile în vigoare, aprobate prin O.M.F.P. nr. 1.802/2014, avansurile primite de la clienți se înregistrează în contabilitate în conturi distincte.

Cu ajutorul contului 419 „Clienți creditori” se ține evidența clienților creditori, reprezentând avansurile încasate de la clienți.

În cazul avansurilor încasate pentru operațiuni desfășurate pe teritoriul național, potrivit art. 282 alin. (1) din Codul fiscal, exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru livrări de bunuri și prestări de servicii intervine la data la care are loc faptul generator.

Prin excepție, exigibilitatea taxei intervine la data la care se încasează avansul, pentru plățile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator. Avansurile reprezintă plata parțială sau integrală a contravalorii bunurilor și serviciilor, efectuată înainte de data livrării ori prestării acestora.

Persoana impozabilă trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar pentru orice avans încasat în legătură cu o prestare de servicii, conform art. 319 alin. (6) lit. d) din Codul fiscal.

● Înregistrarea facturii de avans:

4111 „Clienți”	=	% 419 „Clienți – creditori” 4427 „TVA colectată”
-------------------	---	--

● Încasarea avansului se înregistrează:

5121 „Conturi la bănci în lei”	=	4111 „Clienți”
-----------------------------------	---	-------------------

● Achiziția materialelor și a obiectelor de inventar:

% 3021 „Materiale auxiliare” 303 „Materiale de natura obiectelor de inventar” 4426 „TVA deductibilă”	=	401 „Furnizori”
---	---	--------------------

IMPORTANT

Conform punctului 284 din O.M.F.P. nr. 1.802/2014, deținerea, cu orice titlu, de bunuri materiale, precum și efectuarea de operațiuni economice, fără să fie înregistrate în contabilitate, sunt interzise.

În acest scop este necesar să se asigure recepționarea tuturor bunurilor materiale intrate în entitate și înregistrarea acestora la locurile de depozitare.

Potrivit normelor generale de întocmire și utilizare a documentelor financiar-contabile, aprobate prin Ordinul nr. 2.634/2015, persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1)-(4) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare (denumite în continuare *entități*), consemnează operațiunile economico-financiare, în momentul efectuării lor, în documente justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate.

- Nota de recepție și constatare de diferențe se folosește ca document de recepție obligatoriu numai în cazul:
- bunurilor materiale cuprinse într-o factură sau aviz de însoțire a mărfii, care fac parte din gestiuni diferite;
 - bunurilor materiale primite spre prelucrare, în custodie sau în păstrare;
 - bunurilor materiale procurate de la persoane fizice;
 - bunurilor materiale care sosesc neînsoțite de documente de livrare;
 - bunurilor materiale care prezintă diferențe la recepție;
 - mărfurilor intrate în gestiunile la care evidența se ține la preț de vânzare.

În cazurile în care nu este obligatorie întocmirea NIR-ului, recepția și încărcarea în gestiune, după caz, și înregistrarea în contabilitate se fac pe baza documentului de livrare care însoțește transportul (factura, avizul de însoțire a mărfii etc.).

În condițiile folosirii inventarului permanent, în contabilitate se înregistrează toate operațiunile de intrare și ieșire, ceea ce permite stabilirea și cunoașterea în orice moment a stocurilor, atât cantitativ, cât și valoric, conform punctului 290 O.M.F.P. nr. 1.802/2014.

Cu ajutorul contului 302 „Materiale consumabile” se ține evidența existenței și a mișcării stocurilor de materiale consumabile (materiale auxiliare, combustibili, ambalaje, piese de schimb, semințe și materiale de plantat, furaje și alte materiale consumabile). În debitul contului 302 „Materiale consumabile” se înregistrează valoarea la preț de înregistrare a materialelor consumabile achiziționate de la terți în contrapartidă cu 401, 408, 446, 322, 542, iar în creditul contului 302 „Materiale consumabile” se înregistrează valoarea la preț de înregistrare a materialelor consumabile incluse pe cheltuieli, precum și a celor constatate lipsă la inventar sau distruse (602).

Cu ajutorul contului 303 „Materiale de natura obiectelor de inventar” se ține evidența existenței și mișcării materialelor de natura obiectelor de inventar. În debitul contului 303 „Materiale de natura obiectelor de inventar” se înregistrează valoarea la preț de înregistrare a materialelor de natura obiectelor de inventar achiziționate de la terți în contrapartidă cu 401, 408, 446, 323, 542, iar în creditul contului 303 „Materiale de natura obiectelor de inventar” se înregistrează valoarea la preț de înregistrare a materialelor de natura obiectelor de inventar incluse pe cheltuieli, precum și a celor constatate lipsă la inventar sau distruse în contrapartidă cu 603.

● **Consumul materialelor, în baza Bonurilor de consum, respectiv darea în folosință a obiectelor de inventar în baza Proceselor-verbale de dare în folosință se înregistrează:**

6021 „Cheltuieli cu materialele auxiliare”	=	3021 „Materiale auxiliare”
603 „Cheltuieli privind materialele de natura obiectelor de inventar”	=	303 „Materiale de natura obiectelor de inventar”

Bonul de consum servește ca:

- document de eliberare din magazie a materialelor;
- document justificativ de scădere din gestiune;
- document justificativ de înregistrare în contabilitate.

Se întocmește pe măsura eliberării materialelor din magazie pentru consum.

Circuitul documentelor financiar-contabile și numărul de exemplare al acestora se stabilesc prin proceduri proprii privind organizarea și conducerea contabilității, aprobate de administratorul entității, ordonatorul de credite sau altă persoană care are obligația gestionării entității respective.

NOTĂ

O societate poate stabili prin procedurile contabile faptul că nu se întocmește Nota de recepție pentru materialele de construcții. În acest caz, documentul de încărcare în gestiune și de înregistrare în contabilitate este factura. Chiar și în această situație, pentru consumul materialelor este necesar bonul de consum.

Astfel, dacă societatea utilizează inventarul permanent, în contabilitate se înregistrează toate operațiunile de intrare și ieșire, respectiv se recepționează stocurile de materiale în conturi din clasa 3 și se întocmesc bonuri de consum sau procese-verbale de dare în folosință, după caz.

Recomandăm dezvoltarea de analitice pentru toate cheltuielile efectuate, astfel încât, la finalul lunii sau la finalizarea lucrărilor, costurile să poată fi indentificate distinct pe fiecare lucrare (în situația în care societatea prestează servicii simultan către mai mulți beneficiari).

NOTĂ

Numai în cazul utilizării inventarului intermitent intrările de stocuri nu se înregistrează prin conturile de stocuri, ci prin conturile de cheltuieli. Conform punctului 291 alin. (2) din O.M.F.P. nr. 1.802/2014, entitățile care utilizează metoda inventarului intermitent efectuează inventarierea faptică a stocurilor conform politicilor contabile, dar nu mai târziu de finele perioadei de raportare pentru care au de determinat obligații fiscale. Aplicarea metodei inventarului intermitent presupune respectarea Normelor privind organizarea și efectuarea inventarierii elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii.

Monografie contabilă operațiuni triunghiulare

CAZURI PRACTICE

ÎNTREBARE:

O societate din România cumpără marfă de la un furnizor din Bulgaria. Furnizorul nu are însă marfă în stoc și își contactează furnizorul din Germania. Firma din Germania livrează marfa direct în România și emite factura către firma din Bulgaria, care la rândul ei facturează marfa către firma din România. Firma din România achită marfa firmei din Bulgaria. Care este monografia acestei operații triunghiulare?

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

Art. 307 din Codul fiscal prevede că taxa pe valoarea adăugată este datorată de persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317, care este beneficiarul unei livrări ulterioare efectuate în cadrul unei operațiuni triunghiulare, în următoarele condiții:

1. cumpărătorul revânzător al bunurilor să nu fie stabilit în România, să fie înregistrat în scopuri de TVA în alt stat membru și să fi efectuat o achiziție intracomunitară a acestor bunuri în România, care nu este impozabilă conform art. 268 alin. (8) lit. b); și
2. bunurile aferente achiziției intracomunitare să fi fost transportate de furnizor sau de cumpărătorul revânzător ori de altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului revânzător, dintr-un stat membru, altul decât statul în care cumpărătorul revânzător este înregistrat în scopuri de TVA, direct către beneficiarul livrării; și
3. cumpărătorul revânzător să îl desemneze pe beneficiarul livrării ulterioare ca persoană obligată la plata taxei pentru livrarea respectivă.

Pct. 3 alin. (13) din Normele de aplicare a Codului fiscal date în aplicarea art. 268 din Codul fiscal precizează că, în scopul aplicării prevederilor art. 268 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, relația de transport al bunurilor din primul stat membru în România trebuie să existe între furnizor și cumpărătorul revânzător, oricare dintre aceștia putând fi responsabil pentru transportul bunurilor, în conformitate cu condițiile Incoterms sau în conformitate cu prevederile contractuale.

Dacă transportul este realizat de beneficiarul livrării ulterioare, nu sunt aplicabile măsurile de simplificare pentru operațiuni triunghiulare.

Obligațiile ce revin beneficiarului livrării ulterioare, dacă România este al treilea stat membru:

- a) să plătească taxa aferentă livrării efectuate de cumpărătorul revânzător care nu este stabilit în România, indiferent dacă este sau nu înregistrat în scopuri de TVA în România, în conformitate cu prevederile art. 307 alin. (4) și art. 326 alin. (1) sau (2) din Codul fiscal, după caz;
- b) să înscrie achiziția efectuată în rubricile alocate achizițiilor intracomunitare de bunuri din decontul de taxă prevăzut la art. 323 sau art. 324 din Codul fiscal, precum și în declarația recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal.

● Vânzarea mărfurilor către clienți:

4111	=	%
„Clienți”		
		707
		„Venituri din vânzarea mărfurilor”
		4427
		„TVA colectată”

● Descărcarea gestiunii de mărfurile vândute:

607	=	371
„Cheltuieli privind mărfurile”		„Mărfuri”

Înregistrare cheltuieli fără documentație. Investiții

ÎNTREBARE:

Societatea dorește să execute în regie proprie noi obiective de investiții. În perioada ianuarie-iunie 2019 a achiziționat de la terți servicii care reprezintă analiza/evoluția prețului de energie, estimare prețuri/producție pentru următorii 10 ani, servicii de consultanță privind piața de gaze naturale din România, consultanță juridică cu privire la posibilitatea racordării la rețeaua de gaze. Aceste servicii au fost înregistrate drept cheltuială a perioadei, deoarece nu există informația că aceste costuri reprezintă documentația prin care se fundamentează necesitatea investiției. Aceste costuri pot fi incluse în costul imobilizărilor corporale?

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

Potrivit prevederilor pct. 190 alin. (1) din Reglementările contabile, imobilizările corporale reprezintă active care:

- sunt deținute de o entitate pentru a fi utilizate în producerea sau furnizarea de bunuri ori servicii, pentru a fi închiriate terților sau pentru a fi folosite în scopuri administrative; și
- sunt utilizate pe parcursul unei perioade mai mari de un an.

Prin politicile contabile se stabilesc condițiile specifice pentru recunoașterea imobilizărilor corporale.

În vederea recunoașterii imobilizărilor corporale se impune utilizarea raționamentului profesional la aplicarea criteriilor de recunoaștere pentru circumstanțele specifice entității.

La pct. 231 se arată că imobilizările în curs de execuție reprezintă investițiile neterminate efectuate în regie proprie sau în antrepriză. Acestea se evaluează la costul de producție sau costul de achiziție, după caz.

Imobilizările în curs de execuție se trec în categoria imobilizărilor finalizate după recepția, darea în folosință sau punerea în funcțiune a acestora, după caz.

Potrivit prevederilor de la pct. 246, cheltuielile de explorare și evaluare a resurselor minerale sunt cheltuieli generate de entitate în legătură cu explorarea și evaluarea resurselor minerale, înainte ca fezabilitatea tehnică și viabilitatea comercială ale extracției resurselor minerale să fie demonstrate.

Pentru a determina dacă aceste cheltuieli se recunosc ca imobilizări, o entitate ia în considerare gradul în care cheltuiala poate fi asociată cu descoperirea resurselor minerale.

În schimb, dacă politicile contabile proprii impun corectarea erorilor nesemnificative aferente exercițiilor financiare precedente pe seama rezultatului reportat ori dacă eroarea este considerată semnificativă, atunci corecția se va face exclusiv pe seama contului 1174 „Rezultatul reportat provenit din corectarea erorilor contabile”. În această situație, va fi nevoie și de depunerea unor declarații anuale privind impozit pe profit D101 rectificative pentru anii xxxx, după cum reiese și din prevederile art. 19 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal.

După cum se poate observa, depunerea declarației D101 este în strânsă corelație cu înregistrările contabile (adică atunci când intervine contul 1174 se depune declarația D101 rectificativă), în cazul de mai sus fiind vorba de realizarea unui venit impozabil din punctul de vedere al rezultatului fiscal.

Contract de comision. Implicații fiscale

ÎNTREBARE:

O persoană fizică rezidentă în România (neînregistrată ca PFA, II etc.) a încheiat un contract de comision cu o societate comercială din UE. Pentru fiecare vânzare intermediată, persoana fizică primește (în contul personal) un comision în valută. Are voie persoana fizică să desfășoare această activitate fără să fie înregistrată fiscal? Ce obligații declarative și de plată are pentru veniturile încasate?

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

Art. 59 din Codul fiscal prevede că impozitul pe venit se aplică în cazul persoanelor fizice rezidente romane, cu domiciliul în România, veniturilor obținute din orice sursă, atât din România, cât și din afara României.

Veniturile din comisioane se impozitează potrivit prevederilor art. 114 alin (2) lit. g) din Codul fiscal.

În veniturile din activitățile prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal sunt cuprinse veniturile realizate de contribuabilii care nu sunt înregistrați fiscal potrivit legislației în materie și care desfășoară activități de producție, comerț, prestări de servicii, profesii liberale, din drepturi de proprietate intelectuală, precum și venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură, fără a avea caracter de continuitate și pentru care nu sunt aplicabile prevederile cap. II Venituri din activități independente și cap. VII Venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură din titlul IV al Codului fiscal.

Aceste venituri se impozitează cu cota de 10%.

Contribuabilii care realizează venituri din alte surse identificate ca fiind impozabile au obligația de a depune declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

Pentru veniturile estimate aferente anului 2019, termenul de depunere a declarației s-a prelungit până la data de 31 iulie 2019. Impozitul pe venit datorat se calculează de către contribuabil, pe baza declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului brut, în cazul veniturilor din alte surse pentru care contribuabilii au obligația depunerii declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

Impozitul reprezintă impozit final.

Art. 130 prevede că persoanele fizice datorează impozit pentru veniturile obținute din străinătate.

Veniturile realizate din străinătate se supun impozitării prin aplicarea cotelor de impozit asupra bazei de calcul determinate după regulile proprii fiecărei categorii de venit, în funcție de natura acestuia.

Contribuabilii care obțin venituri din străinătate au obligația să le declare în declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului, precum și să efectueze calculul și plata impozitului datorat, în cadrul aceluiași termen, cu luarea în

Astfel, pentru a evita anularea din oficiu a codului de TVA este recomandabil ca A să depună lunar decontul de TVA cod 300 prin care raportează operațiuni realizate în sfera de aplicare a TVA, în caz contrar riscă anularea codului de TVA conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. e): „(11) Organele fiscale competente anulează înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol: dacă în deconturile de taxă depuse pentru 6 luni consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioadă fiscală luna calendaristică, și pentru două trimestre calendaristice consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioadă fiscală trimestrul calendaristic, nu au fost evidențiate achiziții de bunuri/servicii și nici livrări de bunuri/prestări de servicii realizate în cursul acestor perioade de raportare, organele fiscale competente anulează înregistrarea în scopuri de TVA din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al șaselea decont de taxă în prima situație și, respectiv, din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al doilea decont de taxă în a doua situație;”

Obligații fiscale de plată și declarare privind veniturile din arendă

ÎNTREBARE:

O societate comercială are încheiat un contract de arendă în sumă de 70.000 lei cu o persoană fizică care:

1. a depus deja declarația unică cu venituri din alte surse peste 24.960 lei, unde plătește CASS 2.496 lei.
2. a depus deja declarația unică cu venituri din alte surse sub 24.960 lei, unde nu plătește CASS.

Care sunt impozitele ce se rețin în ambele situații? Unde se declară? Care este termenul de plată? Dacă nu se rețin impozite în baza cărui document nu se rețin? Trebuie menționat în contractul de arendă dacă se reține sau nu impozit și CASS?

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

În raport cu impozitul pe venit, potrivit prevederilor art. 84 din Codul fiscal, în cazul veniturilor obținute din arendarea bunurilor agricole din patrimoniul personal, venitul brut se stabilește pe baza raportului juridic/contractului încheiat între părți și reprezintă totalitatea sumelor în bani încasate și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură primite. Impozitul pe veniturile din arendă se calculează prin reținere la sursă de către plătitorii de venit la momentul plății venitului, prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net, impozitul fiind final. Venitul net din arendă se stabilește la fiecare plată prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 40% asupra venitului brut.

Impozitul astfel calculat și reținut pentru veniturile din arendă se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut, urmând a fi completată Declarația 112, urmând a fi completată Secțiunea C din Anexa nr. 2.1. Asigurat, tip asigurat „26-PF care realizează venituri din arendarea bunurilor agricole în regim de reținere la sursă”.

Temeiul îl reprezintă art. 84 alin. (4)–(9) din Codul fiscal. Prin urmare, în ceea ce privește impozitul pe venit, calculul, reținerea, plata și declararea impozitului pe venit nu fac obiectul includerii și desemnării plătitorului prin contract, obligația revenind tuturor plătitorilor de venituri din arendă.

Din punctul de vedere al contribuțiilor sociale obligatorii, veniturile din arendă intră în baza de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate (CASS), nefiind datorate alte contribuții.

În primul rând considerăm că trebuie clarificat faptul că societății, în calitate de plătitor de venituri, îi pot reveni obligații privind reținerea și plata CASS aferentă veniturilor din arendă doar dacă veniturile în raport cu persoana fizică depășesc plafonul de 12 salarii minime brute pe țară ($12 \times 2.080 \text{ lei} = 24.960 \text{ lei}$) și dacă în contractul încheiat cu persoana fizică, societatea este desemnată să calculeze și să rețină CASS.

contractul încheiat între părți, să calculeze, să rețină, să plătească și să declare CASS. În această situație, nu este necesară corectarea de către persoana fizică a Declarației unice deja depuse. Bineînțeles, obligația de a calcula, a reține și a plăti impozitul pe venit va reveni tot societății.

Monografie contabilă asigurare voluntară de sănătate

ÎNTREBARE:

Care este monografia contabilă pentru înregistrarea operațiunilor privitoare la depășirea limitei de 400 euro/an/salariat aferente asigurărilor voluntare de sănătate?

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

Potrivit art. 25 din Codul fiscal, cheltuielile cu salariile și cele asimilate salariilor sunt cheltuieli deductibile pentru determinarea rezultatului fiscal.

În cazul contribuțiilor suportate de angajator, art. 76 alin. (3) din Codul fiscal prevede că nu sunt considerate avantaje și nu sunt impozabile primele de asigurare voluntară de sănătate, precum și serviciile medicale furnizate sub formă de abonament, suportate de angajator pentru angajații proprii, astfel încât la nivelul anului să nu se depășească echivalentul în lei al sumei de 400 euro.

În cazul în care sumele reprezentând plăți pentru primele de asigurare voluntară de sănătate depășesc echivalentul a 400 euro anual, sumele ce depășesc acest plafon sunt asimilate avantajelor și se includ în categoria veniturilor impozabile.

În ceea ce privește contribuțiile sociale, art. 142 lit. s) din Codul fiscal prevede că nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuțiilor de asigurări sociale primele de asigurare voluntară de sănătate și serviciile medicale furnizate sub formă de abonament, suportate de angajator pentru angajații proprii, astfel încât la nivelul anului să nu se depășească limitele de 400 euro anual pe fiecare persoană, pe fiecare categorie de avantaj, precum și primele aferente asigurărilor de risc profesional.

Art. 157 din Codul fiscal prevede că primele de asigurare voluntară de sănătate și serviciile medicale furnizate sub formă de abonament, suportate de angajator pentru angajații proprii, astfel încât la nivelul anului să nu se depășească limitele de 400 euro anual pe fiecare persoană, pe fiecare categorie de avantaj, nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate.

Pe parcursul anului, plătitorul de venituri din salarii cumulează sumele în euro și verifică încadrarea în plafonul deductibil prevăzut de lege.

Pentru verificarea încadrării în plafonul anual, cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în euro este cursul leu/euro comunicat de Banca Națională a României, în vigoare în ultima zi a lunii pentru care se plătesc drepturile salariale.

La determinarea impozitului și contribuțiilor sociale aferente fiecărei persoane se determină lunar valoarea contribuției care se încadrează în plafonul sumelor neimpozabile.

Suma neimpozabilă lunar: 400 euro / 12 luni = 33,33 euro/lună

Ca exemplificare, considerăm un salariu brut lunar de 5.000 lei în luna iunie 2019 și o contribuție lunară pentru asigurări voluntare de sănătate de 200 lei/lună.